

FORDÓMAR

– Næmingar og lærarar á Føroya Fólkaháskúla, gjørdu eina fólkalivsfrøðiliga kanning, um hvat fólk í býnum hugsað og halda um kvinnur í burku
Myndir: Sigmar Mørkøre

»Nááá, er tað nú man verður settur uppá prøva, um man er rasist«

eftir teimum. Atburðurin hjá onkrum var so hótandi, at næmingarnir ikki vildu gingið soleiðis einsamallir, siga teir.

Fólk vóru tó eisini heilt eyðsæð forvitin. Ein av næmingunum spældi leiklutin sum ferðafólk og tók myndir av hinum næmingunum, meðan hannn eygleiddi atburðin hjá áskoðarunum.

– Øll steðgaðu á, tá tey sóu tey. Ógvuliga nógv tóku myndir og filmar, og nógv royndu at fáa samband við næmingarnar, sigur Sigmar Mørkøre, næmingur á háskúlanum og mynda- maður.

Børnini vóru tey mest forvitnu, siga háskúlanæmingarnir. Tey peikaðu og tosaðu sínámillum, tó at eitt av teimum helt fyri vist, at tey vóru spøkils.

Nógv skiltu, at talan var um onkra verkætlan, tó ikki øll. Á Facebook hevur onkur viðmerkt, at í kjakinum teirra millum, eftir at hava møtt teimum burkukløddu, var staðfest, at hesi máttu vera komin við einum ferðamannaskipi, og tí allarhelst máttu av landinum aftur innan sólsetur.

Næmingarnir upplivdu eisini fleiri

seksualiseraðar viðmerkingar. Tveir menn sótu og tosaðu saman.

– Tak uppundir hana, segði ein. Ja, eg burdi, svaraði ein annar.

– Er eingin lekkur tykkara millum, spurdi ein annar.

– Ein kona er ein kona, segði ein triðji, meðan aðrir floytaðu eftir teimum.

Háskúlanæmingarnir

»Hendan hevur so vøkur eygu«

siga, at tað var ein tankavekjandi uppliving. Endamálið var tvífalt, og næmingarnir halda seg hava fingið eina góða fatan, bæði av hvussu fólk høvdu tikið ímóti burkukløddum kvinnum í Havnini og hvussu tað er at ganga soleiðis ílatin.

– Vit høvdu væntað reaktiónir, men kortini ikki so nógvur so neiligar, sigur ein av næmingunum. Men tað er kanska verri at vísa eina

jaliga reaktión til tilíkt, og tí verður heildarmyndin kanska eitt sindur vanskeplað.

– Tað er kanska lættari at vísa figgindskap móti onkrum navn- og andlitsleysum, sum tú tí ikki skalt fyrilhalda teg til, enn um tað eru fólk, hvørs andlit tú sær og hvørs eygu tú mást møta í øðrum samanheingi eisini.

Hvuss var so at ganga ílatin burku?

Onkur av næmingunum segði seg skilja, at burkan hevði eina javnandi funku, har hon á ávísan hátt strikaði stættarmunir og annað, soleiðis at allar kvinnur vóru á jøvnum føti, og tað ei heldur var neyðugt at samanbera seg sjálva við aðrar, grundað á tað, ið er út-vortis.

– Tað er ein ávísur trældómur, men kortini ein loysing. Ein kennir seg frælsan í síni egnu verð og væl vardan, burkan virkar sum eitt slag av skjölduri.

– Og undir burkuni kundi eg jú bara geva teimum fingurin aftur, sum vóru ljót móti mær.

Eingin háskúlanæmingur umhugsar tó at fara at nýta burku til dagligt.

danjal@sosialurin.fo

»Hví? Skal man nú føla seg illa, bara tí man hevur nakrar fordómar?«

HVAT HILDU NÆMINGARNIR SJÁLVIR?

- Ein undarlig kensla! Áhugavert at eygleiða ymskur reaksjónirnar og sjálvur verða fjald.
- Stuttligt at síggja øll hini onnur, og teirra reaksjónir, uttan at tey »sóu« meg. Kendi meg nokkso væl vardan, tryggan, men bara í bólki við tykkum.
- Heitt annars stuttligt at síggja reaksjónir hjá fólki sum eg kenni og IKKI kenni, og so øll tey fjaldtu myndatólni í vindeygnum.
- Eg hevði væntað at fólk fóru at venda sær og líknandi, men atburðurin hjá ávísam fólki kom óvart á meg... Fy skam!
- Mær dámdi so væl at verða mitt í býnum, og anonymur um somu tíð.

»Ná, eru tit komnar at bumba Føroyar nú?«

